

Em đi trong chiều

Trịnh Công Sơn

Em di qua cầu có gió bay theo Thổi bùng khẩn
tang trắng giữa khung chiều Em di qua cầu có lá xôn
xao Một giòng sông sâu chở hồn thương đau Em di qua
cầu chở chiều trên vai Ngậm buồn trên môi trái tim đâ
hoài Một người nằm xuống một người noi dây Em di qua
cầu một hồn mây bay Em di trong chiều một đời khôn
người Một đời riêng ai mong ai Em di qua cầu tiếng súng vang
theo Lặng mặc quê hương có đáng buồn rầu Em di qua
cầu có gió hiu hiu Thổi lòng em xa đến mãi nơi nào (Em di qua...)